

Tirdzniecības un ieguldījumu stratēģija Vidusjūras dienvidu reģionam pēc arābu valstu atmodas revolūcijām

Eiropas Parlamenta 2012. gada 10. maija rezolūcija Tirdzniecība pārmaiņu veicināšanai — ES tirdzniecības un ieguldījumu stratēģija Vidusjūras dienvidu reģionam pēc arābu valstu atmodas revolūcijām (2011/2113(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1995. gada 28. novembra Barselonas deklarāciju, ar kuru izveido partnerattiecības starp Eiropas Savienību un Vidusjūras reģiona dienvidu valstīm, kā arī šīs konferences laikā pieņemto darba programmu,
- ņemot vērā 2005. gada 27. oktobra rezolūciju par atskatu uz Barselonas procesu¹ un 2009. gada 25. novembra rezolūciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ekonomiskajām un tirdzniecības partnerattiecībām pirms astotās *Euromed* Tirdzniecības ministru konferences²,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas un augstās pārstāves 2011. gada 8. marta kopīgo paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Partnerattiecības demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu” (COM(2011)0200),
- ņemot vērā Eiropas Komisijas un augstās pārstāves 2011. gada 25. maija kopīgo paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs” (COM(2011)0303 galīgā redakcija),
- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2011. gada 24. maija paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Dialogs ar Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm par migrāciju, mobilitāti un drošību” (COM(2011)0292),
- ņemot vērā „Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu tirdzniecības plānu līdz 2010. gadam un turpmākajiem gadiem”, ko pieņēma astotajā Vidusjūras reģiona valstu savienības tirdzniecības ministru sanāksmē 2009. gadā,
- ņemot vērā Barselonas procesa laikā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ministru konferencēs un nozares ministru konferencēs izdarītos secinājumus un jo īpaši Marseļā 2010. gada 11. novembrī notikušās devītās Vidusjūras reģiona valstu savienības tirdzniecības ministru konferences secinājumus,
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgumus starp Kopienu un

¹ OV C 272E, 9.11.2006., 570. lpp.

² OV C 285 E, 21.10.2010., 35. lpp..

tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisiju¹, Izraēlu², Maroku³, Jordāniju⁴, Ēģipti⁵, Libānu⁶ un Alžīriju⁷, no otras puses, kā arī Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu pagaidu asociācijas nolīgumu par tirdzniecību un sadarbību starp Eiropas Kopien un Palestīnas Atbrīvošanas organizāciju (Palestīnas pašpārvaldes vajadzībām)⁸,

- ņemot vērā 1995. gada 22. decembra EK un Turcijas Asociācijas padomes lēmumu Nr. 1/95 par Muitas savienības noslēguma posma īstenošanu (96/142/EK)⁹,
- ņemot vērā brīvās tirdzniecības līgumu, tā dēvēto Agadiras nolīgumu, ko 2004. gada 25. februārī parakstīja Jordānija, Ēģipte, Tunisija un Maroka,
- ņemot vērā Mančestras Universitātes Attīstības politikas un pārvaldes institūta izstrādāto Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zonas ilgtspējas ietekmes novērtējumu,
- ņemot vērā reģionālās stratēģijas dokumentu 2007.–2013. gadam, reģionālo indikatīvo programmu Eiropas un Vidusjūras reģiona partnerattiecībām 2007.–2013. gadam un tajā noteiktos mērķus¹⁰, kā arī Komisijas 2011. gada 29. jūlija Īstenošanas lēmumu par 2011. gada rīcības programmas otrās daļas īstenošanu, atbalstot Vidusjūras reģiona finansēšanu atbilstoši Eiropas Savienības vispārējā budžeta 19 08 01 01 pozīcijai¹¹,
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ieguldījumu un partnerības instrumenta ietvaros veikto darbu, jo īpaši ministru tikšanos, kas 2011. gada 12. jūlijā notika Briselē, un tās 2010. gada ziņojumu, ko publicēja 2011. gada 8. augustā,
- ņemot vērā Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas Direktoru padomes 2011. gada 5. oktobra lēmumu par līdzekļu izmantošanu Vidusjūras reģiona dienvidu un austrumu valstīs,
- ņemot vērā Savienības Vidusjūrai Parlamentārās asamblejas darbu,
- ņemot vērā Savienības Vidusjūrai darbu,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 14. decembra lēmumu apstiprināt padziļināta un visaptveroša brīvās tirdzniecības nolīguma apspriešanas noteikumus attiecībā uz Ēģipti, Jordāniju, Maroku un Tunisiju,
- ņemot vērā tā 2011. gada 6. aprīļa rezolūciju par turpmāko Eiropas starptautisko ieguldījumu politiku¹², 2011. gada 7. aprīļa rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību

¹ OV L 97, 30.3.1998., 2. lpp.

² OV L 147, 21.6.2000., 3. lpp.

³ OV L 70, 18.3.2000., 2. lpp.

⁴ OV L 129, 15.5.2002., 3. lpp.

⁵ OV L 304, 30.9.2004., 39. lpp.

⁶ OV L 143, 30.5.2006., 2. lpp.

⁷ OV L 265, 10.10.2005., 2. lpp.

⁸ OV L 187, 16.7.1997., 3. lpp.

⁹ OV L 35, 13.2.1996., 1. lpp.

¹⁰ C(2007)0672.

¹¹ C(2011)5381.

¹² Pieņemtie teksti P7_TA(2011)0141.

politikas dienvidu dimensijas pārskatīšanu¹ un 2011. gada 14. decembra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu²,

- ņemot vērā visas saistībā ar arābu valstu atmodu pieņemtās Parlamenta rezolūcijas par reliģijas, ticības un apziņas brīvību, kas uzskatāma par tādu būtisku un universālu vērtību, kurai ir svarīga nozīme demokrātijas un ekonomikas attīstībā,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu, kā arī Ārlietu komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus (A7-0104/2012),
- A. tā kā arābu valstu atmoda ir lielākās politiskās pārmaiņas Eiropas kaimiņvalstīs kopš Berlīnes mūra krišanas un tās sniegušas Eiropas Savienībai iespēju saskaņot savu ārpolitiku un komerciālās intereses ar cilvēktiesību, demokrātijas un brīvas sabiedrības pamatvērtībām; tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 8. pantu ES ir jāveido īpašas attiecības ar kaimiņvalstīm, lai izveidotu labklājības un labu kaimiņattiecību telpu, kuras pamatā ir Savienības vērtības un kuru raksturo ciešas un mierīgas, uz sadarbību balstītas attiecības, kas ir vienīgais ceļš uz pastāvīgu stabilitāti, drošību un Eiropas ekonomisko attīstību un izaugsmi;
- B. tā kā tirdzniecības un ieguldījumu politika ir ekskluzīva ES kompetence un nodrošina tai iespēju efektīvi reaģēt uz apvērsumiem un veicināt Vidusjūras dienvidu reģiona valstu ekonomikas un sociālo izaugsmi;
- C. tā kā Lisabonas līgumā starptautiskā tirdzniecība ir noteikta par vienu no trim ES ārējās darbības instrumentiem un tā ir jāsaskaņo ar citām ES politikas jomām: ārlietām un starptautisko attīstību; tā kā tirdzniecība vienmēr ir bijusi spēcīgs Eiropas kaimiņattiecību politikas balsts un tas ir uzsvērts Komisijas paziņojumos „Jauna atbilde pārmaiņu skartajām kaimiņvalstīm” un „Partnerattiecības demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu”;
- D. tā kā Vidusjūras dienvidu reģiona valstu pilsoniskā sabiedrība uzskata, ka ES būtu jāuzņemas lielāka iniciatīva, atbalstot politiskās un ekonomiskās pārmaiņas šajās valstīs;
- E. tā kā ekonomikas un politikas atjaunošanu pēc arābu valstu atmodas nepārrauga reģionālās institūcijas, kas pildītu līdzīgas funkcijas, kādas ir Eiropas Padomei un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai (EDSO) Viduseiropā, Austrumeiropā un Vidusāzijā;
- F. tā kā nav specifiskas Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu finanšu iestādes, lai gan, pateicoties pieredzei, ko ERAB guvusi Centrāleiropas un Austrumeiropas pārejas līdzšinējos gados, tai varētu būt pozitīva nozīme dienvidu reģiona valstīs; tomēr ar nožēlu atzīmē, ka vairākas ES dalībvalstis vēl nav ratificējušas grozījumus ERAB nolīgumā, kas palīdzēs bankai sākt pilnā apjomā darboties Vidusjūras reģiona valstīs;
- G. tā kā līdz šim Vidusjūras reģiona valstu ekonomiku ir virzījuši nedemokrātiski vadītāji nedaudzu interesēs, bieži vien ignorējot vismazāk aizsargāto vajadzības; tā kā fakts, ka daudzi diktatori pašreiz ir atstādināti no varas, rada jaunas iespējas atvērt reģiona valstu

¹ Pieņemtie teksti P7_TA(2011)0154.

² Pieņemtie teksti P7_TA(2011)0576.

ekonomiku un radīt īstas tirgus ekonomikas apstākļus;

- H. tā kā ES jau ir izveidojusi muitas savienību ar Turciju un noslēgusi brīvās tirdzniecības nolīgumus (BTN) ar Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm, izņemot Sīriju, kura neparakstīja nolīguma dokumentu kopas galīgo tekstu, un Lībiju, ar kuru sarunas pārtrauca 2011. gada februārī pēc pilsoņu kara izcelšanās;
- I. tā kā, lai iesaistītos tirdzniecības sarunās, līdzdalība Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO) nav uzskatāma par priekšnosacījumu, kā to apliecina ar Libānu un Alžīriju noslēgto asociācijas nolīgumu tirdzniecības noteikumi, pagaidu nolīgums ar Palestīniešu teritorijām, pārtrauktās sarunas ar Lībiju un neratificētais nolīgums ar Sīriju;
- J. tā kā fakts, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zona, vērienīgākais Barselonas deklarācijas pieņemšanas rezultātā izstrādātais ekonomiskais projekts, netika īstenota līdz noteiktajam termiņam 2010. gadā, ir skaidrojams ar konfliktiem reģionā un nepietiekamu iekšējo reģionālo (dienvidu–dienvidu valstu) līdzdalību;
- K. tā kā 2008. gada ekonomikas krīze tieši skāra Vidusjūras dienvidu reģiona valstu ekonomikas attīstības dzinējspēkus un tā kā politiskie nemieri, kas arābu valstu atmodas laikā notika Tunisijā, Ēģiptē, Sīrijā un Lībijā, ir vēl vairāk padziļinājuši ekonomikas lejupslīdi šajās valstīs; tā kā arābu valstu atmodas norise visās Vidusjūras dienvidu reģiona valstīs nav nesusi vienādus rezultātus, jo dažās valstīs pie varas joprojām ir vecie režīmi, kamēr citās valstīs norit ilgs sociālo nemieru process, vēl vairāk vājinot šo valstu ekonomiku;
- L. tā kā arābu valstu atmoda ir apliecinājusi strukturālus un sistēmiskus tirdzniecības un fiskālās jomas trūkumus reģionā, jo īpaši neaizsargātību pret straujiem cenu kāpumiem preču tirgū, un tā kā ikvienai jaunai Vidusjūras reģiona tirdzniecības stratēģijai, ja tā cer īstenot iedzīvotāju gaidas, ir jānovērš šie trūkumi, jāveicina pārtikas nodrošinājums un jāizbeidz finanšu spekulācijas ar pārtikas produktiem;
- M. tā kā hronisks bezdarbs, jo īpaši jauniešu vidū, un nepietiekama tirdzniecības paplašināšana joprojām rada nopietnas bažas; tā kā lielākajā daļā Vidusjūras dienvidu reģiona valstu joprojām ir augsts strukturālā bezdarba un neoficiālā darba, tostarp bērnu darba, līmenis, un tas ir kļuvis vēl augstāks valstīs, kurās arābu valstu atmodas laikā notika plaši sociālie nemieri; tā kā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) aplēses liecina, ka turpmāko desmit gadu laikā reģionā ir jārada aptuveni 25 miljoni jaunu darbavietu, lai saglabātu pašreizējo nodarbinātības līmeni;
- N. tā kā pusaudži (vecumā no 10 līdz 19 gadiem) pārstāv 20 % no iedzīvotāju skaita un bezdarba līmenis 15 līdz 24 gadus veco iedzīvotāju vidū ir 25-30 %, kamēr sieviešu līdzdalības līmenis darba tirgū vēl joprojām ir ļoti zems; tā kā bezdarba līmenis ir īpaši augsts universitātes absolventu vidū, izraisot intelektuālā darbaspēka emigrāciju un cilvēkresursu nelietderīgu izmantošanu;
- O. tā kā Eiropas Savienībai ir ļoti svarīgi sasniegt ciešas ekonomiskas sadarbības mērķi un pieņemt savstarpēji labvēlīgu, atbildīgu un elastīgu stratēģiju, kuras pamatā ir atbalsts demokrātiskai pārejai un cilvēktiesību aizsardzībai,

Vispārīgi apsvērumi

1. uzskata, ka arābu valstu atmoda ir unikāls vēsturisks notikums, kuru iedvesmoja tautu cīņa par brīvību, demokrātiskajām tiesībām un sava dzīves līmeņa uzlabošanu; pauž dziļas skumjas par cilvēkiem, kuri zaudēja dzīvību cīņā par korumpētu diktatūru gāšanu;
2. apzinās, ka pēc šiem upuriem Vidusjūras dienvidu reģiona valstu sabiedrība sagaida daudz lielāku un taisnīgāku ES atbalstu demokrātiskajām reformām un patiesai ekonomikas attīstībai visu iedzīvotāju interesēs;
3. atzīmē, ka arābu valstu atmodas revolūciju ieguvumi vēl nav pilnībā nostiprināti un ka ES jārīkojas ātri, lai īstenotu savu tirdzniecības stratēģiju pārmaiņu veicināšanai, jo līdztekus tiešajiem ekonomiskajiem ieguvumiem tirdzniecība ir efektīvs veids, kā nostiprināt demokrātiju un veicināt stabilitāti, jo tā palīdz novērst korupciju, veicina labklājības taisnīgāku sadalījumu un dod iespējas iedzīvotājiem kopumā; mudina valstu iestādes ievērot iedzīvotāju tiesības piedalīties miermīlīgās demonstrācijās, kā arī atturēties no šādu demonstrāciju apspiešanas, izmantojot vardarbīgus paņēmienus;
4. šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka darbu ir sākusi ES un Tunisijas darba grupa, kas ir pirmā darba grupa, kura izveidota kopā ar kādu no Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm, lai valsts pārejas posmā nodrošinātu labāku ES un starptautiskā atbalsta koordināciju; atzinīgi vērtē Parlamenta līdzdalību pirmajā sanāksmē; prasa priekšsēdētāja vietnieci / Augstajai pārstāvei un Komisijai turpināt Parlamenta iesaistīšanu gan šajā, gan turpmākajās iniciatīvās; atzinīgi vērtē Parlamentā izveidoto Vidusjūras dienvidu reģiona valstu uzraudzības grupu, kas uzrauga ES reakciju uz krīzēm Vidusjūras valstīs;
5. atzinīgi vērtē nesenās godīgās un pārredzamās vēlēšanas Tunisijā, kuras — līdztekus īstenojot ekonomiskās, tiesiskās un sociālās reformas — ir labs piemērs citām šā reģiona valstīm; uzsver atklātu un godīgu vēlēšanu nozīmi šo valstu vienotības nodrošināšanā, dibinot demokrātiskas un plurālistiskas iestādes, tādējādi veicot priekšdarbus, lai uzlabotu stabilitāti un modernizētu sociālekonomiskās struktūras, kas pašas par sevi ir nepieciešams priekšnoteikums starptautisko ieguldījumu piesaistīšanai un ilgtspējīgas izaugsmes nodrošināšanai; uzsver nepieciešamību līdztekus demokrātiskām pārmaiņām īstenot ekonomiskās, tiesiskās un sociālās reformas, lai šajās valstīs sāktu un modernizētu sociālekonomisko struktūru darbību;
6. uzskata valsts ārējo parādu Ziemeļāfrikas un Tuvo Austrumu valstīs par nīstamu parādu, ņemot vērā to, ka šo parādu izveidoja diktatūras režīmi, lielākoties politiskās un ekonomiskās elites savtīgas iedzīvošanās nolūkā, kā arī, lai iegādātos ieročus, ko bieži vien izmantoja savas valsts iedzīvotāju apspiešanai; tāpēc aicina pārskatīt šo parādu, galvenokārt saistībā ar ieroču iegādes izdevumiem;
7. pauž nožēlu par Eiropas uzņēmumu lomu ieroču un divējāda lietojuma preču eksportēšanā uz represīva režīma valstīm un par piekāpšanos diktatūras režīmu organizētajai tehnoloģiskajai sagrāvei; aicina Komisiju sagatavot pamatnostādnes ES uzņēmumiem, lai tie šādās situācijās rīkotos atbilstīgi ES pamatprincipiem;
8. uzsver, ka tirdzniecības un ieguldījumu politika ir ekskluzīvā ES kompetencē un tai būtu jānodrošina inovatīvi un konkrēti instrumenti, lai sasniegtu ES ārpolitikas mērķus attiecībā uz demokrātiju, pārticību, stabilitāti un mieru šajā reģionā;
9. atzīst, ka ES jāīsteno saskaņota politika attiecībā uz Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm, taču brīdina neizmantot vienpusīgu pieeju arābu valstu atmodas jautājumiem, jo, lai gan

Vidusjūras dienvidu reģiona valstis daudzējādā ziņā ir līdzīgas, tās ir pieredzējušas dažādas represīvās valdības formas, tās atšķiras sava ekonomiskās attīstības līmeņa ziņā un saskaras ar atšķirīgām sociālajām un demogrāfiskajām problēmām;

10. uzsver, ka viens no Eiropas Parlamenta galvenajiem uzdevumiem ir stiprināt politisko dialogu, savstarpējo sapratni un uzticēšanos starp Eiropu un trešām valstīm, tostarp Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm, turklāt Eiropas Parlamentam jākoncentrējas uz demokrātisko reformu, pilnīgas brīvības un tiesiskuma izplatīšanu un veicināšanu; uzsver, ka šie svarīgie uzdevumi, pamatojoties uz tiešām attiecībām, varētu arī būt veids, kā novērtēt gaidāmo kritēriju izpildi (ievērojot pasākumus un panākto progresu) un veikt nepieciešamos pielāgojumus asociācijas nolīgumos, īpaši tirdzniecības, ieguldījumu vai finanšu jomā;
11. apzinās, ka pēdējos desmit gados ES ir veicinājusi dziļāku un visaptverošāku pieeju brīvās tirdzniecības nolīgumiem ar lielāko daļu Vidusjūras dienvidu reģiona valstu vadoņu, neraugoties uz sarunu partneru acīmredzamo demokrātiskās leģitimitātes trūkumu; uzsver, ka ir nekavējoties jā rūpējas par demokrātisko procesu stabilizāciju, veidojot jaunas sociālās un politiskās institūcijas, kas tad var darboties kā likumīgi un kompetenti partneri sarunās par tirdzniecības nolīgumiem;
12. norāda, ka ES ir lielākais patēriņa tirgus pasaulē, un piekļuve tam būtu jānodrošina tikai tad, ja partnervalstis nopietni izturas pret iesaistīšanos abpusējā tirgus atvēršanas procesā, ja ekonomikas reformu sniegtos ieguvumus var izmantot visi partnervalsts iedzīvotāji, tostarp visneaizsargātākie, un ja partnervalstis uzņemas un pilda atbilstošas saistības politikas, sociālajā un vides jomā;
13. norāda, ka daudzām Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm ir milzīgas iespējas, pateicoties mantotiem lieliem aktīvu daudzumiem un dabas resursiem, kas, pareizi pārvaldīti, nodrošina ekonomiskās izaugsmes un attīstības iespēju abās Vidusjūras pusēs; uzskata, ka tāpēc ir jāizstrādā nepieciešamie pasākumi un mehānismi, kas nodrošinātu līdzvērtīgus sociālos, vides un fitosanitāros standartus;
14. atzinīgi vērtē Komisijas paredzēto pielāgoto, augšupējo pieeju, pamatojoties uz stingrāku nosacītību un izteiktāku diferenciaciju nesenajā EKP pārskatīšanā, un principu „lielāks atbalsts lielākām reformām”, kas nodrošina mērķtiecīgāku palīdzību katrai ES kaimiņvalstij un garantē, ka finansējums atbilst politikas mērķiem; uzskata, ka panākumiem demokrātisko reformu un personas brīvību jomā jāatspoguļojas līdzīgā procesā ekonomikas un tirdzniecības jomā, nodrošinot arī uzņēmumu izveides un uzņēmējdarbības brīvību, lai likvidētu Vidusjūras dienvidu reģiona valstīs tradicionāli valdījušo oligarhiju;

Padziļināti un visaptveroši brīvās tirdzniecības nolīgumi un citi tirdzniecības instrumenti

15. norāda, ka atbilstoši asociācijas nolīgumiem ES ar daudzām Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm ir jau noslēgusi preferenciālas tirdzniecības nolīgumus; tomēr uzsver, ka neviens no šiem procesiem nav pilnīgi pabeigts un ka joprojām ir lielas iespējas padziļināt ekonomiskās attiecības, jo īpaši regulējuma jomā, par ilgtermiņa mērķi nosakot integrāciju ES iekšējā tirgū;
16. tāpēc atbalsta Padomes lēmumu apstiprināt pilnvaras sarunu uzsākšanai par padziļinātiem un visaptverošiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem ar Ēģipti, Jordāniju, Maroku un

Tunisiju, tiklīdz būs pabeigti vajadzīgie sagatavošanās procesi; uzskata, ka turpmākajā nolīguma darbības jomas izpētē jāņem vērā pieredze, kas gūta sagatavošanās posmos, kuri īstenoti sadarbībā ar austrumu partnervalstīm, vienlaicīgi atzīstot lielo politisko nozīmi, kāda ir lieku kavējumu novēršanai attiecībā uz tām partnervalstīm, kuras ir gatavas uzsākt sarunas; uzskata par obligātu, ka visās tirdzniecības sarunās jau no paša sākuma ir jāiesaista visi sociālie spēki, jo īpaši NVO un arodbiedrības, un jāapspriežas ar tiem;

17. pauž bažas, ka Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) vēl nav publicējis sīkāku informāciju par kritēriju „lielāks atbalsts lielākām reformām”, kas kopā ar nolīguma komerciālās darbības jomas izpēti tiks izmantots, lai noteiktu, vai valsts atbilst prasībām un ir gatava padziļināta un visaptveroša brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšanai; tāpēc aicina EĀDD noteikt šos kritērijus, lai process būtu pārredzams un partnervalstis jau savlaicīgi zinātu, kādās jomās ir jāveic pielāgojumi; uzstāj, ka šajā procesā būtiska nozīme ir jāpiešķir demokrātiskajām institūcijām un pamattiesību, tostarp vārda brīvības un pulcēšanās brīvības, ievērošanai un reliģisko minoritāšu aizsardzībai, starptautisko darba tiesību, ILO konvenciju un ANO Konvencijas par bērna tiesībām ievērošanai, kā arī iniciatīvām, kas veicina nāvēssoda atcelšanu, un uzskata, ka tajā ir jāņem vērā sagatavošanās posmā un attiecīgo sarunu laikā partnervalstīs konstatēti būtiski uzlabojumi vai neatbilstības; uzstāj, ka darbības jomas izpētei ir jānosaka atbilstīgs ekonomiskās atvērtības līmenis un rādītājs par to, kā visu sabiedrības slāņu iedzīvotāji gūst labumu no tirdzniecības un ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem (ĀTI);
18. atgādina, ka brīvās tirdzniecības nolīgumi nav pašmērķis un ka tiem jākalpo katras valsts labā; apgalvo, ka tirdzniecības noteikumi jāpapildina ar nostiprinātām cilvēktiesību klauzulām, nosakot uzlabotus pārraudzības un īstenošanas noteikumus, un ar mērķtiecīgu ilgspējīgas attīstības noteikumu kopumu, kurā būtiska uzmanība ir veltīta pilsoniskajai sabiedrībai, tostarp ar noteikumiem par korporatīvo sociālo atbildību (KSA), kas nostiprinās kopīpašuma tiesības šajā procesā;
19. atzinīgi vērtē uzsvaru uz tirdzniecības ierobežojumiem, kas ir saistīti ar valsts iekšpolitiku, un saskaņošanu ar ES *acquis*, bet norāda, ka joprojām ir iespējas ar atsevišķām valstīm veikt sarunas par tarifu samazināšanu; uzsver, ka, lai nodrošinātu Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm patiesu labumu no padziļinātajiem un visaptverošajiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem, ES ir jābūt gatavai papildu centieniem tādās jutīgās jomās kā lauksaimniecība un pakalpojumu 4. režīms; šajā kontekstā norāda, ka attiecībā uz šīm valstīm lauksaimniecības produktu tirdzniecības jomā Eiropas Savienībai ir ievērojams tirdzniecības bilances pārpalikums;
20. aicina Komisiju īpaši atbalstīt un veicināt taisnīgas tirdzniecības un bioloģiskās lauksaimniecības iniciatīvas, īpaši atbalstot mazos lauksaimniekus, ražotājus un kooperatīvus, lai integrētu ilgspējīgas lauksaimniecības prakses un lauku attīstību, vienlaikus pilnveidojot piegādes ķēdi, lai nodrošinātu Eiropas patērētājiem produktu kvalitāti, izsekojamību, kā arī sociālos un ekoloģiskos rādītājus;
21. uzsver lauksaimniecības, kurā nodarbināta vairāk nekā viena trešdaļa Vidusjūras dienvidu valstu iedzīvotāju, un lauku attīstības nozīmi stabilizācijas procesā, jo tās veicina nodrošinātību ar pārtiku, līdzvērtīgāku ienākumu radīšanu un sadali, darbavietu radīšanu un sieviešu un sīkzemnieku integrāciju ekonomikā, jo īpaši šajos apstākļos, kad pasaules tirgū pieaug nestabilitāte;
22. tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas nodomu atbalstīt lauku attīstību ar „Eiropas

Kaimiņattiecību lauksaimniecības un lauku attīstības instrumenta” starpniecību, sekmējot ES labāko praksi šajā jomā un integrējot ieguldījumu atbalstu un administratīvās kapacitātes palielināšanu tādā veidā, lai veicinātu lauksaimnieciskās ražošanas modernizāciju atbilstīgi ES kvalitātes un pārtikas nekaitīguma standartiem;

23. atzinīgi vērtē arī 2011. gada 25. maija kopīgajā paziņojumā (COM(2011)0303) pausto Komisijas apņemšanos finansēt lauksaimniecības, lauku un reģionu attīstības izmēģinājuma programmas, kas izstrādātas, ņemot vērā ES plašo pieredzi šajās jomās un optimāli izmantojot ciešu sadarbību ar *FAO*, Pasaules Banku un, iespējams, EIB;
24. aicina ES cīņā pret lauku reģionu pastāvīgo problēmu — nabadzību — atbalstīt gan veselīgas lauksaimnieciskās ražošanas attīstību, gan lauku attīstību šajā reģionā, lai stiprinātu stabilizācijas procesu; tāpēc uzsver, ka ir būtiski papildus tehnoloģiskajiem uzlabojumiem veikt arī institucionālus labojumus un pilnveidot infrastruktūru (piemēram, irigācijas, apstrādes, glabāšanas, iepakšanas, pārvadāšanas un tirgvedības sistēmas un piekļuvi pakalpojumiem), kā arī ir svarīgi izstrādāt izglītības un mācību programmas, jo īpaši sievietēm paredzētās programmas, ņemot vērā papildu šķēršļus efektīvas lauksaimniecības un pārtikas sistēmas attīstīšanā — daudzviet ļoti vājo ražotāju organizācijas pakāpi un pilsoniskās sabiedrības mazspēju; uzsver pakalpojumu paplašināšanas nozīmi zināšanu izplatīšanas veicināšanā; uzsver, ka, raizējoties par pasaules vides un klimata pārmaiņām, būtu jāatbalsta dabas resursu un enerģijas ilgtspējīgu lietojumu veicināšana un ar tiem saderīgas ražošanas metodes; uzsver, ka, ņemot vērā pasaulē pieaugošo pieprasījumu pēc pārtikas, jāveicina ražošanas dažādošana, lai uzlabotu spēju pielāgoties tirgus nestabilitātei un vides krīzēm;
25. turklāt, lai iesaistīto valstu savstarpējās attiecībās un attiecībās ar ES neveicinātu sociālo un vides dempingu, aicina ar Komisijas ierosināto pasākumu palīdzību atbalstīt inovatīvu darbību plašāku ieviešanu, izmantojot jau pirmspievienšanās procesā un attiecībās ar Eiropas Savienības kaimiņvalstīm piemērotās metodes, lai, apmainoties ar šo valstu un ES labāko praksi, attīstītu vietējo iedzīvotāju zinātību un mācītu veidot ražotāju organizācijas, kā arī vietējos un reģionālos tirgus;
26. vērš uzmanību uz to, kādu ieguldījumu var sniegt lielāka Ziemeļāfrikas un Subsahāras valstu integrācija, un uzsver nepieciešamību veikt pasākumus pasaules līmenī, lai novērstu vienpusēju rīcību, kas bieži tiek īstenota, reaģējot uz pārtikas krīzi un ekstremālām dabas parādībām;
27. uzsver, ka Vidusjūras dienvidu reģiona valstu ekonomiskajai attīstībai ir īpaši svarīgi ārzemju tiešie ieguldījumi (ĀTI), jo ieguldījumu līmenis nav pietiekams vai īpaši vērsts uz izejmateriālu ieguves nozarēm; aicina Komisiju nodrošināt padziļināto un visaptverošo brīvās tirdzniecības nolīgumu un ar ieguldījumiem saistīto pasākumu saskaņošanu reģionā, lai veicinātu tautsaimniecības dažādošanu;
28. tomēr norāda, ka iepriekšējie centieni risināt sarunas par nozares pasākumiem saskaņā ar asociācijas nolīgumiem ir izrādījušies nesekmīgi; aicina Komisiju radīt stimulus Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm, lai risinātu sarunas par ieguldījumiem un citiem tā dēvētajiem „Singapūras jautājumiem”, piemēram, pakalpojumiem padziļināto un visaptverošo brīvās tirdzniecības nolīgumu kontekstā; uzskata, ka Komisijai atbilstīgos gadījumos būtu jāpiemēro asimetriskā īstenošana un jānodrošina elastīga pieeja attiecībā uz attiecīgo valstu jutīgajām nozarēm;

29. uzsver to, ka ir svarīgi papildināt tirdzniecības atvēršanu, nosakot lielāku tehnisko atbalstu partnervalstīm un to uzņēmumiem, lai tie varētu vairot sniegtās iespējas; atzīst, ka ES jau sniedz šādu palīdzību, bet uzskata, ka šīs programmas būtu vairāk jāvērs uz MVU, tostarp paplašinot stratēģiju „Atbalsts tirdzniecībai”;
30. aicina Komisiju izmantot padziļinātos un visaptverošos brīvās tirdzniecības nolīgumus, lai saskaņotu standartus regulējuma jomā, jo īpaši saistībā ar tehniskajiem standartiem un noteikumiem, sanitārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem, pārredzamības noteikumiem attiecībā uz publisko iepirkumu, intelektuālā īpašuma aizsardzības noteikumiem, tirdzniecības/muitas režīmu atvieglošanu un ārpustarifu šķēršļu likvidēšanu; norāda, ka asociācijas nolīgumos šādai sadarbībai nav pievērsta pietiekama uzmanība un ka būtu jāpalielina ES līdzdalības līmenis;
31. tāpēc atzinīgi vērtē tehniskajai sadarbībai rezervētos papildu līdzekļus un uzstāj, ka Komisijas *EiropaAid* Attīstības un sadarbības ģenerāldirektorātam pēc iespējas ātrāk ir jānodrošina šo līdzekļu pieejamība un jāveic to decentralizācija, iedalot tos ES delegācijām uz vietas;
32. atzīst, ka padziļinātiem un visaptverošiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem būtu jābūt galvenajam mērķim, bet apzinās, ka vienlaicīgi Komisija veic nozares sarunas saskaņā ar spēkā esošajiem asociācijas nolīgumiem, tostarp nolīgumiem par rūpniecības ražojumu atbildības novērtēšanu un atzīšanu, nolīgumiem lauksaimniecības un zivsaimniecības, pakalpojumu un ieguldījumu jomās, kā arī strīdu izšķiršanas nolīgumiem; aicina Komisiju apsvērt spēkā esošo nozaru nolīgumu atjaunināšanu ar valstīm, kurās ir iespējams uzlabot piedāvājumu, bet tūlītēja padziļināta un visaptveroša brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšana nav iespējama; aicina Komisiju vispusīgāk apsvērt to, kad un kā šie procesi galu galā tiks apvienoti ar turpmākajiem padziļinātajiem un visaptverošajiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem, un nodrošināt, lai Vispārējās preferenču sistēmas dalībnieka statusa zaudējums 2014. gadā nelabvēlīgi neietekmētu Vidusjūras dienvidu reģiona valstu piekļuvi ES tirgum nevienā produktu jomā;
33. aicina Komisiju arī sagatavot stratēģiju attiecībā uz tiem principa „lielāks atbalsts lielākām reformām” partneriem, ar kuriem nav noslēgta iepriekšēja vienošanās vai kuri neietilpst padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu mērķauditorijā, jo īpaši tiem, kuri nav PTO locekļi, piemēram, Lībiju vai Libānu; uzsver, ka, lai arī būtu jāturpina tehniskā palīdzība nolūkā atbalstīt šo valstu virzību uz iestāšanos PTO, ar to vien nepietiek un šī palīdzība būtu atbilstīgi jāpapildina ar nolīgumiem, kas ir savietojami ar PTO un kas sniegtu labumu īsākā termiņā;

Pilnvaru piešķiršana mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) kā ekonomikas un demokrātijas priekšnoteikumam

34. ir pārliecināts, ka veiksmīgai reģiona tirdzniecības stratēģijai būtu jānostiprina MVU nozīme, kas dažās valstīs nodrošina ne mazāk kā 30 % darbavietu; atzīst mikrouzņēmumu nozīmi, kuri veido 98,1 % no MVU Ēģiptē, 97,8 % — Marokā, 89,1 % — Jordānijā, bet tikai 9,2 % no tiem MVU, kas darbojas Tunisijā;
35. pauž bažas par lielo skaitu neregistrēto MVU, kas darbojas „melnajā tirgū”, un par neoficiālās nodarbinātības procentuālo apjomu (izņemot lauksaimniecības nozari), kas dažās Vidusjūras dienvidu reģiona valstīs sasniedz pat 70 %; ir pārliecināts, ka, lai reģionā noritētu būtiska ekonomikas izaugsme, ES tirdzniecības stratēģijā ir jānodrošina

neregistrētie uzņēmumi legalizēt to statusu; mudina Komisiju atbalstīt administratīvo spēju veidošanas programmas, īpaši uzņēmumu reģistrācijas, nodarbinātības un sociālo jautājumu jomās, sevišķu uzmanību pievēršot spēju veidošanai juridisko pakalpojumu jomā, kas nodrošinās labāku sagatavošanos nepieciešamo reformu vadīšanai;

36. pauž nožēlu, ka MVU un kooperatīviem ir ierobežotas piekļuves iespējas ieguldījumiem, un uzstāj uz nepieciešamību nodrošināt atbilstošu piekļuvi finansējumam, nodrošinot uzticamus, pieejamus un lietotājam draudzīgus Eiropas Investīciju bankas izsniegtu mikrokredītu un garantiju shēmu noteikumus; uzskata, ka šādas shēmas ļaus saņēmējiem ieviest jauninājumus un veikt pārstrukturizāciju, kas tiem nodrošinās iespēju pilnīgi izmantot ES iekšējā tirgus potenciālu;
37. uzsver, ka ir jāsekmē uzņēmējdarbība, pieņemot nepieciešamos pasākumus, lai radītu tādu vidi, kas veicinātu sabiedrības iesaistīšanos šajā darbībā; īpaši atzinīgi vērtētu otrā posma uzsākšanu Invest in Med programmā, kuras īpašais uzdevums ir sekmēt sadarbību starp MVU un to pārstāvju organizācijām ES dalībvalstīs un Vidusjūras reģiona dienvidu daļas valstīs;
38. atzīst EIB nozīmi palīdzības sniegšanā Vidusjūras dienvidu reģiona valstu MVU, izmantojot Eiropas un Vidusāzijas reģiona valstu ieguldījumu un partnerības instrumentu (*FEMIP*); atbalsta EIB lēmumu palielināt līdzekļu, kas atvēlēti pasākumiem šajā reģionā, apjomu par EUR 1 miljardu, līdz ar to reģionā īstenoto EIB pasākumu vērtība nākamo trīs gadu laikā būs EUR 6 miljardi; atkārtoti pauž nostāju, ka EIB savi ieguldījumu projekti jāvērs jo īpaši uz MVU un infrastruktūras projektu attīstību, sevišķi enerģētikas jomā, ņemot vērā reģiona iespējas un atbalstu, ko ES var nodrošināt šādu projektu izstrādei un pielietojumam; uzstāj, ka EIB ir jāpalielina savas administratīvās spējas, lai kontrolētu savas starpniecības partnerbankas, kas izsniedz „vispārējos aizdevumus” atbilstoši ES ārējās darbības mērķu kritērijiem, un tādā veidā nodrošinātu pilnīgu atskaitīšanos sabiedrībai par savām darbībām;
39. atzinīgi vērtē neseno Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) iesaistīšanos Vidusjūras reģionā, kā arī ES un atsevišķu ES dalībvalstu apņemšanos piešķirt papildu finansējumu bankas pasākumiem; mudina Eiropadomi un Eiropas Parlamentu ātri ratificēt grozījumus ERAB nolīgumā, kas palīdzēs ERAB darboties pilnā apmērā Vidusjūras reģionā; uzskata, ka kopējais līdzekļu apjoms, kas pieejams ERAB ieguldījumiem reģionā, būtu jāpalielina un ka MVU ir jābūt galvenajiem šo ieguldījumu saņēmējiem; mudina Vidusjūras dienvidu reģiona valstis apliecināt savu apņemšanos, īstenojot demokrātijas, plurālisma un tirgus ekonomikas principus, lai tās varētu piekļūt ieguldījumiem atbilstīgi bankas noteikumiem;
40. ir pārliecināts, ka uzņēmēju brīvai pārrobežu kustībai ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu pienācīgu brīvās tirdzniecības zonas darbību; ir pārliecināts, ka ES ir jācenšas panākt lielāku saskaņotību starp imigrācijas un tirdzniecības politiku;
41. norāda, ka vīzu režīma atvieglošana joprojām ir problēma daudzu Vidusjūras dienvidu reģiona valstu MVU pārstāvjiem, kuriem sanāksmju, apmācības vai citu darījumu dēļ jāapmeklē ES; šajā kontekstā tas atzinīgi vērtē neseno paziņojumu „Dialogs ar Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm par migrāciju, mobilitāti un drošību”, kurā Komisija paredz vīzu režīma atvieglošanas nolīgumus, lai cita starpā atbalstītu uzņēmēju mobilitāti; uzskata, ka būtu jāatvieglo procedūras „informācijas patiesuma” un „uzticamības” pārbaudei, un aicina Komisiju apspriest šādas vienošanās saskaņoti ar tirdzniecības sarunām, lai

nodrošinātu, ka to īstenošana attiecībā uz MVU nav pārāk birokrātiska;

Agadiras procesa pastiprināšana

42. pauž nožēlu, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zona netika izveidota 2010. gadā, un izsaka cerību, ka visas partnervalstis izmantos arābu valstu atmodas revolūciju radīto stimulu, lai turpinātu vajadzīgo reformu īstenošanu nolūkā izveidot efektīvu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu, nekropļojot konkurenci attiecībā uz ES ražotājiem;
43. ierosina veikt regulāru ietekmes novērtējumu par brīvās tirdzniecības attīstību, lai aktīvi un pastāvīgi uzraudzītu šā procesa ietekmi uz Vidusjūras reģiona Eiropas dienvidu kaimiņvalstīm, paturot prātā galīgo mērķi — panākt iedzīvotājiem labvēlīgus rezultātus un uzlabot dažādo iesaistīto valstu ekonomikas un ražošanas sistēmas.
44. uzsver, ka, lai gan atsevišķām valstīm paredzētās tirdzniecības stratēģijas ir vērtējamas atzinīgi, šiem nolīgumiem nevajadzētu nelabvēlīgi ietekmēt reģionālo integrāciju; pauž nožēlu, ka dienvidu valstu savstarpējā tirdzniecība joprojām ir ļoti ierobežota, un tāpēc norāda, ka 2009. gadā tikai 6 % no Vidusjūras dienvidu reģiona valstu importa apjoma veidoja preces, kuru izcelsmes valsts ir Vidusjūras dienvidu reģionā, salīdzinājumā ar 40 % importa no ES; mudina jaunās demokrātiski ievēlētās valdības nodrošināt lielāku atvērtību attiecībā uz tirdzniecību ar kaimiņvalstīm nekā gāztā režīma pastāvēšanas laikā;
45. atzīst, ka Agadiras grupa ir vienīgais saskaņotu centienu piemērs dienvidu valstu savstarpējā tirdzniecībā, un mudina nolīguma parakstītājas valstis paplašināt to tirdzniecības attiecību darbības jomu un dalībnieku loku; aicina Komisiju turpināt atbalsta sniegšanu šai grupai, uzskatot to par stūrakmeni, lai īstenotu turpmāko ES tirdzniecības stratēģiju;
46. turklāt aicina Komisiju padziļinātajos un visaptverošajos brīvās tirdzniecības nolīgumos paredzēt zināmas elastīgas pieejas iespējas, kas galu galā ļautu apvienot atsevišķus nolīgumus ar Agadiras nolīgumu nolūkā izveidot vienotu Eiropas un Vidusjūras valstu brīvās tirdzniecības zonu;
47. ar gandarījumu norāda uz paredzamo tirdzniecības un ieguldījumu veicināšanas mehānisma ieviešanu, kas darbosies kā datubāze, nodrošinot uzņēmējiem iespēju iegūt atjauninātu informāciju par reģiona nosacījumiem tirdzniecības un ieguldījumu jomā; uzstāj, ka ir aktīvi jāveicina šāda Vidusjūras dienvidu reģiona valstu uzņēmumiem paredzētā mehānisma ieviešana, un tas būtu jāattīsta tā, lai tas nebūtu tikai informatīvs līdzeklis, bet veicinātu arī uzņēmējdarbību reģionā;
48. atzinīgi vērtē reģionālu konvenciju par visas Eiropas un Vidusjūras reģiona preferenciāliem izcelsmes noteikumiem, kurā būtu pilnīgi jāņem vērā ES un Izraēlas „tehniskā vienošanās” par Izraēlas apdzīvotajās vietās ražoto produkciju; aicina Komisiju paātrināt jaunu Eiropas un Vidusjūras reģiona konvencijai atbilstīgu izcelsmes noteikumu pieņemšanu, kam jānotiek ne vēlāk kā līdz 2013. gada beigām, kad Vidusjūras dienvidu reģiona valstis zaudēs Vispārējās preferenču sistēmas (VPS) priekšrocības un šajā sistēmā paredzētos izdevīgos izcelsmes noteikumus;

Zināšanu un tiešu sakaru veicināšana

49. mudina ES dalībvalstis daudz vērienīgāk iesaistīties ES dienvidu kaimiņvalstu stratēģijā, nodrošinot plašas stipendiju programmas Vidusjūras dienvidu reģiona valstu abu dzimumu studentiem neatkarīgi no sociālekonomiskās un etniskās izcelsmes, jo īpaši ekonomikas, uzņēmējdarbības un tirdzniecības jomā; aicina Komisiju un priekšsēdētāja vietnieci / Augsto pārstāvi nekavējoties ierosināt Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu *Erasmus* un *Da Vinci* programmu izveidi; pauž novērojumu, ka citi reģiona dalībnieki, piemēram, Persijas līča Sadarbības padomes dalībvalstis, daudz efektīvāk nodrošina Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm šādu atbalstu; uzskata, ka šāda pieredzes apmaiņa var iedibināt ilgstošus sakarus ar turpmākajiem uzņēmējdarbības partneriem Vidusjūras dienvidu reģionā;
50. atgādina mākslinieku, kultūras darbinieku un blogeru nozīmi, ļaujot dažām arābu valstu pilsoniskajām sabiedrībām atbrīvoties no diktatūras un uzsākt demokrātijas veidošanas ceļu; aicina ES nodrošināt, lai tās tirdzniecības politika ietvertu kultūras sadarbības dimensiju, tostarp kopīgas iniciatīvas mākslas un izglītības jomā, plašsaziņas līdzekļu, interneta un citās izšķirošās nozarēs nolūkā veicināt cilvēktiesības un demokrātiju;
51. aicina nodrošināt, lai paredzamā ES tirdzniecības palātu izveide sadarbībā ar partnervalstīm kļūtu par līdzekli kopīgu tirdzniecības pasākumu, tostarp semināru un uzņēmumu gadatirgu, un savstarpējas pieredzes apmaiņas veicināšanai starp tautsaimniecības partneriem; pauž nožēlu, ka, izņemot ES un Izraēlas tirdzniecības palātu, reģionā nedarbojas citas divpusējas ES tirdzniecības palātas;

ES darbības ietekmes palielināšana

52. ir pilnīgi pārliecināts, ka Komisijas tirdzniecības iniciatīvas ir jāatbalsta, nodrošinot piemērotāku ES tirdzniecības ierēdņu pārstāvību uz vietas; pauž nožēlu par faktu, ka ES delegācijai ir tikai viens tirdzniecības ierēdnis Tunisijā un tā nekādā veidā nav pārstāvēta Jordānijā, neraugoties uz to, ka notiek darbības jomas izpēte padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu noslēgšanai ar šīm valstīm;
 53. turklāt uzskata, ka ir svarīgi, lai ES pilnīgi koordinētu savus tirdzniecības, ieguldījumu un finansiālā atbalsta pasākumus reģionā, lai nodrošinātu vislabvēlīgāko ietekmi; pauž bažas par to, ka nepietiekamas saskaņošanas dēļ ievērojams skaits to dalībnieku, kuri darbojas ES iekšienē un pašās partnervalstīs, kā arī citi ārējie dalībnieki nevar produktīvi izmantot svarīgus sasniegumus vai var izveidoties pasākumu pārklāšanās;
 54. uzsver vajadzību šajā reģionā nodrošināt ciešāku saskaņotību starp Eiropas kaimiņattiecību politikas finanšu instrumentiem, piemēram, Kaimiņattiecību politikas ieguldījumu mehānismu, un dažādām ES un starptautiskajām un reģionālajām finanšu institūcijām, tostarp EIB, ERAB un Pasaules Banku, lai nodrošinātu pēc iespējas lielāku efektivitāti un saskanību; aicina Komisiju uzņemties vadību šī darba koordinēšanā;
- o
- o o
55. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, EIB, ERAB, kā arī dalībvalstu un Vidusjūras dienvidu reģiona valstu, valdību un parlamentu vadītājiem un Savienībai Vidusjūrai.

